

Sygn. akt II K 441/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Łowiczu w II Wydziale Karnym

w składzie :

Przewodniczący - SSR Małgorzata Szubert-Fiałkowska

Protokolant – Ewelina Ulatowska

obecności Prokuratora –

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2018 r.

sprawy :

G. J.

ur. (...) w Ł.

syna D. i M. z d. S.

oskarżonego o to, że: w dniu 24 września 2017 roku w miejscowości G. gm. Ł. woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego m-ki K. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,77 mg/l i 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. sygn. akt II K 827/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w którym został orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po dobytciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 178 a §1 i §4 kk w zw. z art. 64 §1 kk

o r z e k a :

I. Oskarżonego **G. J.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 178 a §1 i 4 kk w zw. z art. 64 §1 kk skazuje go, a na podstawie art. 178 a §4 kk w zw. z art. 37 a kk i art. 34 §1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności.

II. Na podstawie art. 34 §1 a pkt 1 kk i art. 35 §1 kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

III. Na podstawie art. 34 §3 kk w zw. z art. 72 §1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

IV. Na podstawie art. 42 §3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia w ruchu lądowym wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat.

V. Z mocy art. 43 a §2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000,- (dziesięć tysięcy) zł.

VI. Zasadza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 370,- (trzysta siedemdziesiąt) zł tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 441/17

UZASADNIENIE

na zasadzie art. 423 §1a kpk ograniczone do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu

W dniu 24 września 2017 r. G. J., po kłótni z żoną, wyjechał samochodem m-ki K.. Na jednej ze stacji benzynowych zakupił alkohol w postaci wódki, którą później spożywał w czasie jazdy. Około godziny 17 przejechał przez miejscowość G. kierując się dalej w stronę D.. Tam też zaczął zjeżdżać na przeciwny pas ruchu, po którym poruszał się inny pojazd. Kierujący nim P. W. musiał zjechać na prawe pobocze, aby uniknąć zderzenia.

(k. 14 – wyjaśnienia oskarżonego,

k. 21 verte – zeznania P. W.).

P. W. podejrzewając, że kierujący samochodem K. mężczyzna jest nietrzeźwy, zawrócił i pojechał za nim. Po przejechaniu zakrętu, na którym stracił w/w pojazd z zasięgu wzroku, zobaczył go stojącego na poboczu. Znajdujący się we wnętrzu pojazdu oskarżony, leżał na przednich siedzeniach samochodu. P. W. zadzwonił na policję.

(k. 21 verte – zeznania P. W.).

G. J. został zatrzymany i przewieziony do KPP w Ł.. Tam poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Użyte do badań urządzenie kontrolno-pomiarowe typu alkometr, o godz. 19¹⁴ wykazało w jego oddechu stężenie alkoholu rzędu 0,76. Badania powtórzono jeszcze trzykrotnie; dwie minuty później wartość stężenia alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wynosiła – 0,77 mg/l, o godzinie 19⁴⁷ – 0,71 mg/l, zaś o godzinie 20¹⁷ – 0,72 mg/l.

(k. 3 – protokół użycia alkometru,

k. 4 – protokół zatrzymania).

Oskarżony **G. J.** ma 37 lat. Zamieszkuje w lokalu komunalnym wraz z żoną i czworgiem dzieci w wieku: 10 lat, 5 lat i kilkunastomiesięcznymi bliźniętami. Od stycznia 2018 r. zatrudniony jest w firmie reklamowej Z. (...), na ¼ etatu, z wynagrodzeniem 700,- zł miesięcznie. Nie posiada majątku. Nigdy nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo, choć ma świadomość, że nie radzi sobie nadużywaniem alkoholu.

(k. 56 – dane osobopoznawcze,

k. 48-49 wywiad środowiskowy).

G. J. był w przeszłości kilkakrotnie karany, za różnorodnej przestępstwa. Sąd Rejonowy w Łowiczu wyrokiem łącznym z dnia 04 października 2013 r. w sprawie II K 401/13, wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, która odbył w okresach od 29.10.2012 r. do 10.04.2013 r. oraz od 10.02.2014 r. do 29.12.2015 r. Wyrok łączny w sprawie II K 401/13 pochłonął m.in. skazanie G. J. w sprawie II K 652/09 tut. Sądu, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 178 a §1 kk. Poza tym oskarżony był jeszcze dwukrotnie skazywany przez Sąd Rejonowy w Łowiczu za występki p-ko bezpieczeństwu w komunikacji tj.

- w sprawie II K 143/11 na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 178 a §1 i 4 kk, którą odbył w okresie od 10.04.2013 r. do 10.02.2014 r., w której orzeczono wobec G. J. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat oraz
- w sprawie II K 827/12 na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności za czyn z art. 178 a §1 i 4 kk, w której orzeczono wobec G. J. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat.

(k. 8-9 – karta karna,

k. 31-32 – odpis wyroku łącznego w sprawie II K 401/13,

k. 33 – odpis wyroku w sprawie II K 827/12,

k. 34 – odpis wyroku w sprawie II K 143/11 z danymi o odbyciu kary).

G. J. przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu (k. 14 i k. 56 verte).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody oraz pozostały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie.

W świetle wszystkich zgromadzonych w sprawie dowodów, które w ocenie Sądu były wiarygodne, oczywistym, jest że G. J. w dniu 24 września 2017 r. będąc w stanie nietrzeźwości, kierował po drodze publicznej pojazdem mechanicznym – samochodem osobowym, czym zrealizował znamiona występku z art. 178 a §1 kk.

W czasie powyższego zachowania, oskarżonego obowiązywał zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonych przez tut. Sąd w sprawach II K 827/12 i II K 143/11. Takie zachowanie wyczerpało więc (poza §1 art. 178 a) także znamiona określone w §4 art. 178 a kk.

Uprzednia karalność G. J. za czyny z art. 178 a §1 i 4 kk, wymiar orzeczonych za te czyny kar i ich odbycie, w terminie krótszym niż pięć lat przed datą czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania, nakazuje ustalenie, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 §1 kk.

Tym samym **pełna kwalifikacja prawna czynu przypisanego G. J. ma postać art. 178 a §1 i §4 kk w zw. z art. 64 §1 kk.**

Rozważając o karze

- za współmierną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, Sąd uznał dla G. J. karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z rygiorem pracy.

Po stronie oskarżonego występuje szereg okoliczności o charakterze obciążającym. Najistotniejszą z nich jest odpowiedzialność w warunkach recydywy. Nie mniej ważną jest bezpodstawność działania – oskarżony kierował po pijanemu samochodem bez żadnego powodu, bez życiowej konieczności.

Niewątpliwą okolicznością łagodzącą dla oskarżonego było jego przyznanie się do winy i szczerza skrucha. Poza tym, Sąd miał na uwadze, że po wypiciu alkoholu G. J. kierował samochodem po drogach wiejskich, na których natężenie ruchu drogowego nie należy do dużych.

Wyboru kary Sąd dokonał poprzez eliminacje sankcji możliwych do orzeczenia wobec oskarżonego za przypisane mu przestępstwo. I tak:

- grzywna w sytuacji rodzinno-majątkowej oskarżonego byłaby przede wszystkim dolegliwością (represją) dla jego najbliższych – żony i czworga małoletnich dzieci, osób, które w niczym nie zawiniły;

- kara pozbawienia wolności, w ocenie Sądu, byłaby zbyt dolegliwa. G. J. straciłby pracę i nie miał możliwości utrzymywania rodziny. W tym miejscu podnieść należy, że oskarżony znalazł zatrudnienie na podstawie umowy o pracę, a w okresie od ostatniej izolacji penitencjarnej wypracował sobie w środowisku lokalnym pozytywną opinię, co dla osoby z kryminalną przeszłością nie jest łatwe. Nowelizacje przepisów prawa karnego, obowiązujące od 01 lipca 2015 r. nie pozwalają, co osób skazanych wcześniej na tego rodzaju represję za przestępstwa umyślne, na zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Izolacja penitencjarna G. J. za przypisaną mu czyn spełniałaby jedynie represyjny cel karania, natomiast byłaby nieefektywna wychowawczo. Perspektywa kolejnego pobytu w zakładzie karnym nie mobilizowałaby oskarżonego do społecznie pożądanых zachowań takich jak np. jak najszybsze przyjęcie sposobu życia w zgodzie z obowiązującym porządkiem prawnym.

Z powyższych względów za najbardziej odpowiednią Sąd uznał dla G. J. karę ograniczenia z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym. Rygor pracy został określony na minimalnym poziomie, przez wzgląd na konieczność wykonywania przez G. J. odpłatnej pracy, dla pozyskania środków na utrzymanie licznej rodziny.

W tym miejscu Sąd pozwoli sobie podkreślić, że ustawodawca nie wprowadza zakazu, ani ograniczeń co do możliwości orzeczenia kary ograniczenia wolności dla sprawców recydywistów. Jeżeli G. J. zawiedzie lub też zlekceważy okazane mu dobrodziejstwo kary nieizolacyjnej, na etapie postępowania wykonawczego, kara ograniczenia wolności zostanie zamieniona na zastępczą karę pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu orzeczona kara pozwoli na osiągnięcie wobec oskarżonego wszystkich swoich celów i czynić będzie zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Uczestnictwo w ruchu drogowym w charakterze kierującego, który znajduje się w stanie nietrzeźwości, obliguje Sąd do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Ostatnie nowelizacje przepisów odnoszących się do sprawców występów polegających na uczestnictwie w ruchu drogowym jako nietrzeźwych kierujących pojazdami mechanicznymi, zaostriżyły dolegliwość środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Dla sprawców występów z art. 178 a §4 kk, ustawodawca wprowadził zasadę orzekania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, dopuszczając odstępianie od tej zasady w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami.

W ocenie Sądu owe szczególne okoliczności zachodzą wobec G. J.. Na chwilę obecną oskarżony ma niespełna 40 lat i orzeczenie wobec niego dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, byłoby wręcz niehumanitarne. Zwłaszcza w sytuacji, w której jego życie osobiste (po kilkuletnim doświadczeniu warunków izolacji penitencjarnej) zaczęło się stabilizować, w sposób opisany powyżej.

Dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dotyczy wszystkich pojazdów silnikowych i wszystkich stref ruchu, nie tylko ruchu lądowego, ale i powietrznego oraz wodnego. G. J. niewątpliwie zasłużył na dotkliwą reakcję karną, ale nie na tyle aby na zawsze pozbawić go szansy wykazania, że dojrzeje do odpowiedzialnego już kierowania samochodem, czy motorówką, lub choćby tylko nauczania dzieci jazdy na skuterze.

Poza tym środki karne, podobnie jak kary zasadnicze winny podlegać miarkowaniu. Stopień nietrzeźwości G. J. nie należał do imponujących na tle innych tego rodzaju spraw.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd za odpowiednie i sprawiedliwe uznał, rozstrzygnięcie o wykluczeniu oskarżonego z ruchu drogowego w roli kierującego pojazdami mechanicznymi na okres 10 (dziesięciu) lat.

W ocenie Sądu, wystarczająco dolegliwym dla G. J., będzie obligatoryjne świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w minimalnej wysokości przewidzianej przez ustawodawcę w art. 43 a §2 kk tj. w kwocie 10.000,- (dziesięć tysięcy) zł. Tego rodzaju finansowa dolegliwość skazującego wyroku,

stanowi swoistego rodzaju zadośćuczynienie społeczeństwu za bezmyślne stwarzanie zagrożenia dla życia i zdrowia uczestników ruchu drogowego.

Ponadto w wyroku Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi. Na zasądzoną kwotę 370,- (trzysta siedemdziesiąt) zł złożyły się:

- wydatki poniesione w toku postępowania przygotowawczego – 50,- zł,
- opłata od wymierzonej kary – 300,- zł oraz
- ryczałt za doręczenia pism i wezwań sądowych.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w wyroku.